

Portugalci si umí život vychutnat

V Lisabonu nemají moc ve zvyku restaurovat domy, ulice se moc neopravují. „Všechno je tu zašlé, ušmudlané, všude jsou pytle s odpadky, ale má to svou osobitou patinu, duši, krásu,“ popisuje místo svého čtyřměsíčního pobytu Janka Schmiedtová z JAMU.

Ulice brázdí staříčké električky, které vás vyvezou do strmých lisabonských kopců. Na každém rohu pastelaria neboli cukrárna – či v přesnějším překladu koláčárna – a v ní presovač na tu nejlepší kávu. Čtyřadvacetiletá budoucí činoherní režisérka na Portugalsko nedá dopustit.

Rozdíly mezi Českem a Portugalskem najdete nejen v chuti kávy při konzumaci, ale taky při dalším „zpracování“ lahodné tekutiny. „Je naprosto normální chodit na WC do jakýchkoliv restaurací a jim to nepřijde divné, pustí vás, a ještě se překvapeně koukají, proč se jich ptáte! Žádné poplatky nebo nápisy, WC jen pro hosty,“ líčí studentka Janka.

Zábavu s hledáním použitelné toalety v Portugalsku nahrazuje systém použití MHD. „Do metra se tady nejdřív nastupuje a pak se přes ty nastoupivší cpou ven ti, co vystupují,“ vypráví Janka. Typická je taky nicotnost jakýchkoli časových harmonogramů. Když už na zastávce nějaký jízdni řád najdete, nikdo jej moc vážně nebere.

Portugalci na čas nekoukají ani při jídle a pití. Téměř tu neexistují rychlá občerstvení – není, kdo by do nich chodil. „Nestresují se dlouhými frontami ani pozdním příchodem na sraz. O víkendech mají společné obědy v restauracích, každý den si dají vynikající kávu. Mají smysl pro pohodu a nerozdělují čas na pracovní, s rodinou a dovolená,“ maluje portrét Portugalců studentka.

„Po dvou měsících v Portugalsku jsem v naprostém klidu. Každý den je jiné plnohodnotné a dobré vegetariánské jídlo, které ani zdaleka ani zblízka nevypadalo jako svíčková bez svíčkové, šopský salát nebo obalovaný sýr.“ Za trojchodové jídlo v menze dáte v Lisabonu asi dvě eura. V nabídce najdete masité, vegetariánské a dietní jídlo, polévku, saláty, zákusky i ovoce.